

amerikanske Skoler er det oplyst, at i Fag som Matematik og lignende staa Pigerne ikke tilbage for Drengene, har snarere et lille Forspring. Det vilde ikke være usandsynligt, om Kvinderne under en Drøftelse af en Sag endog havde et vist Fortrin for Mændene. Disse har, som Forholdene nu er, maaske mere Skole i deres Tænkning, mere System, mere Regel. Men det medfører en Fare, som Kvinderne altsaa i ringere Grad er udsat for: at Systemet træder i den personlige Tænkningens Sted, at Skolen kvæler Individet, at Reglen udvisker Oprindeligheden og Friskheden. Mænd tænker ofte saaledes som de har lært, at man *skal* tænke, Kvinder tænker mere som det falder naturligt at tænke. Naar Skolen har været daarlig, kan det være et Held, her altsaa for Kvinderne, ikke at have gennemgaaet den. Det kunde betyde ikke saa lidt i det offentlige Liv, om kvindeligt Førstehaandsforhold til Sagen dannede en Modvægt mod mandlige Fraser og Fordomme. Jeg vil ønske, at Kvinderne maa bevare Evnen til at se elementært paa Tingene, selv om ogsaa det har sine Farer, samtidig med at det offentlige Livs Kritik udvikler Logikken hos dem paa Punkter, hvor den nu maatte staa tilbage. Og saa vidt man kan skønne, vil det blive den kommunale Valgret, Kvinderne først opnaar. Ved Udøvelsen af den stilles de overfor en Række politiske, dagligdags Spørgsmaal, hvis Afgørelse gennem Deltagelse fra deres Side vil blive en naturlig Skolegang for deres Evner. Det var det andet Hensyn, Valgrettens pædagogiske Betydning baade for Mænd og Kvinder.

Saa var der det tredje: den Virkning paa Samfundsforholdene, Kvindernes Valgret vil have. Der siges af mange: „Reaktionen vil faa en kraftig Støtte, naar den gennemføres, og da Kvinderne er i Flertal i de civiliserede Lande, vil vi faa et Kvinderegimente; er det ikke værre end det nuværende Mandsregimente?“ Er det nu rigtigt, at Kvinderne skulde være særlig reaktionære? Hvor Flertallet af Mænd er frisindede, er det dog sandsynligt, at de har paavirket deres Omgivelser ogsaa blandt Kvinderne; at selvstændige Kvinder i og for sig skulde være mere reaktionære end Mændene, stemmer ikke med, at ogsaa de maa føre en Kamp for Tilværelsen; og naar Kvinderne i disse Forhold hidtil har været de underkuede, saa viser jo den historiske Udvikling, at Underkuelsen, Folk har lidt under, stiller dem i Frisindets Rækker, naar de har naaet et vist Udviklingstrin. Og skulde der komme Svingninger i reaktionær Retning, fordi Kvinderne fik Valgret, saa maa Mændene tage det som en Nemesis, der rammer dem, fordi de selv tidligere har set med reaktionære Øjne paa